
Roverníček

---

květen, červen 2005

Obsah:	<u>Naplánované akce</u>	.....	strana: 2
	<u>Zápisy z akcí</u>	.....	strana: 4
	<u>Literární</u>	.....	strana: 6

Naplánované akce

KVĚTEN

7.	Fotbálek	Ježov	R+R	Bambín, Skot
13.-15.	Odtučňovák	tábořiště Vřesovice	R+R	Kát'a,Rony,Kost'a
27.-29.	Rádcovská víkendovka		R+R + rádci	Olda

ČERVEN

4.	Dětský den 15:00	Milotice	veřejnost	
5.	Dětský den 15:00	Kostelec	veřejnost	
10.-12.	Celťák		sk+sk+SRK	Olda
17.	Putování za stínem		R+R	Racek
17.	Kino	Kyjov	R+R	Bean

PRAŽDNINY

2.-12.7.	Tábor vlčat a světlušek	Vřesovice	vlčata a světlušky	Ozzy
5.-8.7.	Brigáda - stavění tábora		R+R	
23.7.- 9.8.	Tábor skautů a skautek		starší 10-ti let	Olda
26.-31.7.	Put'ák na Slovensko		starší 13-ti let	Olda

Roverská skupina KRK Vás srdečně (žaludečně, střevně, jaterně,..) zve na

4. ODTUČŇOVÁK

KDY: 13. – 15. května 2005

KDE: Sk.tábořiště ve Vřesovicích

Začátek: Až přijedete tak to začne (pátek navečer)

Ukončení: Až odjedete tak to skončí (neděle odpoledne)

Jak tam i zpět: Na kolech (kdo má a může)

Potřebné věci: Spacák, karimatku, stan (každý třetí), oblečení vhodné na aktivní pohyb a sport, plavky, ručník, boty a vybavení na skáloložení, nějaké penízky na ubytování a případné společné jídlo (jídla moc nebude takže stačí málo a na ubytování cca 20 Kč), ešus nebo misku, lžičku, kudlu, provázek a jiné věcičky jako na každou jinou víkendovku trávenou v přírodě, **trochu bezmasého, bezcukernatého, nízkokalorického a dietního jídla.**

Upozornění:

Veškeré nepovolené jídlo (obsahující maso, tuk, cukr nebo moc energie) bude zabaveno a odborně zlikvidováno kvalifikovaným pracovníkem KRKa.

O výjimku při odtučňování mohou požádat osoby podvyživené a přesprášené. Ta jim bude (nebude) udělena po dohodě a souhlasu **všech** členů KRKa.
Objemnější zavazadla, která se vám nedají na kola (stan, lana,...) budou na místo odvezena autem (po předchozí osobní domluvě s Kostějem).
Cyklisté budou mít velkou výhodu před pěšími, proto kola doporučujeme.
Předběžně se hlase u kteréhokoliv ze členů KRKa.

Tukům zmar.

Těšíme se na Vás tluštíci.
Za KRK Kost'a.

KAPKA 2005

Stejně jako v letech předešlých se i letos náš kmen zúčastní celostátní humanitární akce KAPKA. V pátek 16.6. se objeví lidičky ze SRKu na dvou až třech benzínkách v Kyjově a Svatobořicích, aby za umytí oken autům vybírali příspěvky na konto Nadace pro transplantace kostní dřeně. Koordinátorem akce v terénu je Márfy, které bych chtěla moc poděkovat© Prosím všechny zájemce o účast v této akci, ať se hlásí co nejdříve právě Márfy na tel.číslo 777 979 552. A závěrem přidávám motivační dopis od hlavního koordinátora akce Hurvínka z Plzně.....

Nazdárek Kapkaři,

stejně jako loni, předloni i rok před tím věnovala pro rok 2005 Sazka a.s. Nadaci pro transplantace kostní dřeně šek na milion korun. Cenu za nejvýznamnější nemateriální pomoc už Junák získal, pojďme si tedy pro druhou cenu, na kterou můžeme dosáhnou a to za nejvýznamnější finanční pomoc. Podaří-li se nám vybrat 1.020.000 Kč, pomyslně předběhneme akciovou společností Sazka, ale také si zaplatíme veškeré náklady spojené s pořádáním této akce a ještě něco přihodíme navrch.

Doufám, že to zvládneme a v dubnu 2006 půjde Junák převzít další cenu a hlavně pomůžeme dalším nemocným lidem v jejich léčbě nemoci, která je neslučitelná se životem.

Do loňského roku byla akce KAPKA na vzestupu a pevně věřím, že opět spojíte své síly a potáhnete ji dál a výš.

více informací na:

RoverNetu (celý článek) - <http://www.skaut.cz/rovernet/article.php?story=20050425021657741>
webu KAPKY - <http://www.skaut.cz/kapka>
strankach Nadace - <http://www.kostnidren.cz>

Hurvi
Ondřej Bluma
Koordinátor KAPKY 2005

Takže jak to vidíte, jdete do toho s Márfy a se mnou??? Tak se ozvěte!!

Rony

Zápisy z akcí

Skautský Muzikál 2005

Tak je to tu po roce zase – naše kulturně vzdělávací, superskvělá víkendovka. Však to ale už znáte, teda pokud jste se účastnily někdy toho nějakého sk. Muzikálu (oni se ty muzikály za ty čtyři roky v plánování celkově nijak nezměnily). Takže tu nebudu popisovat nějaké dlouhé litanie.

Sk. Muzikál se již po druhé odehrává ve Veselí nad Moravou. Tam se dopravíme vlakem no a ten kus od vlakaču do kulturáku, kde se Muzikál má odehrát, se již musíme dohrabat pěšky. Každý měl dopředu rozdělené funkce, které bude vykonávat a co zařídit a tak kromě několika banalit byl průběh hladký jak klouzačka. Olda a spol. si vzali na starost organizování, Ozzy se postarala o páteční večerní program, Set a spol. si tady hráli na ochranku (SOSka se letos na nás vy...), Mercy a Racek zaznamenávali průběh akce do svých foťáků, aby bylo na co vzpomínat, další lidičci se postarali o doprovodný program v průběhu představení, no zkrátka a dobře, každý něco dělal a co považoval za vhodné.

Letos se na sk. Muzikál přihlásilo osm skupinek a mnohé z nich nám již známé jako Boskovice, Chlumeck nad Cidlinou, Znojmo, Jičín. Bylo tu také Sezimovo Ústí, Vrchlábí, Lanškroun a Mutěnice.

V pátek večer se tedy hrály seznamovací hry a kolem půlnoci se šlo do hajan. Noční dění tím však ještě neskončilo. Přimo v kulturáku se totiž vyskytuje pizzerie, kde se zrovna konal nějaký divoký mejdan. Olda tam dokonce „vletěl“, aby jich tam trochu „zchladil“. Když kolem půl druhé mejdan skončil a několik společensky unavených hostů se rozjařeně ráčilo odebrat z budovy, vylezla z pizzerie také i jistá slečna, že uzamče vchod. Požádal jsem ji, aby nezamykala, že v „terénu“ máme několik roverů, kteří se mají zanedlouho vrátit. Z pizzerie se taky vyhrabal v „náladě“ přítel oné slečně a cože ji tady opruzuju a jestli nechcu náhodou do držky. Slečna si přítele v zápětí odváděla zpátky a tak jsem si bitku musel nechat odpustit. Škoda, mohla být „sranda“.

Sobota: krátce po budíčku vyrážíme po skupinkách na snídani do školní jídelny a kolem desáté se to rozjelo. Jednotlivá představení skupin trvala 15 – 25 minut. Mezi jednotlivými představeními se nám o zábavu postaraly naše uvaděčky Zuzana Šalšová a Bára. No, byla to hrůza. Dalo se to prý přirovnat k některým zábavním pořadům TV Nova, jak to řekl Mercy. Zkrátka, mají se ještě co učit. Po poledni si dala pětičlenná porota pauzu na oběd a s ní i všecí. Představení pak opět pokračovala a nic mimořádného, co by stálo za napsání, se už nestalo. Po představení zalezla porota za rožek a začala se dohadovat, jak koho ohodnotit. Jako nej. skupina se umístily Boskovice s hrou Slunce v plamenech. Druhé místo obsadilo Znojmo s hrou Gallina pištáe aneb kokoko. A jako třetí cenu si odvezlo Vrchlábí s hrou Chamomilla. Kromě toho byly ještě rozdány ceny za nej. pěvce, herce a tanečníka.

Po večeri následovala hra po městě a pak už to tak nějak odpadalo do pelechů. Dnešní noc se již obešla bez nějakých incidentů.

Neděla: Po snídani si začaly účastníci balit svoje krámy a postupně opouštěli kulturák. Na konec s námi vymetl i správce kulturáku a zamčel vrata. Tím skončila další etapa sk. Muzikálu.

Racek

RKLM - Taneční

Ano, opět jste nalistovali tu správnou stránku skvělého počteníčka, příběh dle skutečné události. Stalo se to v pátek večer, kdy se do klubovny v Kyjově začali sjíždět všelijací různí lidičky se společným zájmem, a to o tančení. Doštrachali se sem individua jako Křupka coby organizátor, Set, Olina, Smíšek, tři lidi ze Znojma, nu a já, pisatel tohoto článku.

Ještě toho pátečního večera si nacvičíme pár základních kroků k tanci – chacha. Tančení není věc snadná a kdo se někdy učil tančit, ví, jaké to může být mučení. Stále dokola jsme opakovali těch pár kroků, až se mě o nich i v noci zdálo. Po té se vypravíme do čajovny naproti internetového centra u skleňáku, kterou si právě nedávno otevřeli Aleš a Helča. Vypadá to tam docela slušně a na dovršení té správné atmosféry jsme si vybafali vodní dýmku znovuzrození.

Sobota: sbalíme si pár krámů a odebereme se do malé tělocvičny Klvaňova gymnázia, kde na to najedem pěkně zčerstva. Žádné dlouhé cavyky s tím. V poměru zde bylo o dvojici sličných děvčat víc než kluků a tak se pánové mohli zmocnit bez boje svých „strojů“. Set se chopil Křupky, Olina se Smíškem, Racek versus Eva ze Znojma (ta, co hrála letos na sk. Muzikále slépku), Lukáš se svojí partnerkou Petrou, jenž nám dělali taneční učitele, a ještě Jirka z Kyjova se svou přítelkyní Hedvikou.

Pro začátek si dáme chachu. Nebylo to nejhorší, ani jsme se moc vzájemně nekopávali - asi protože nejsou partneři tak blízko sebe. Došlo však také i na waltz, kde se partner a partnerka doslova na sebe nalepili, jako když lyžař na sněhu nestačí zabrzdít, vjede do lesa a obejme tam jeden ze stromů. Dokonce však i u tohoto tance se to obešlo bez modřin či nějakých vážnějších následků a čím více jsme toho natančili, o to víc jsme si každý krok vychutnávali.

Bylo už pozdě odpoledne, kdy si dáváme pohov a vyrážíme na procházku za Kyjov ke splavu. Tím víc nás ještě ovšem rozbolely nohy a po návratu s mírným přemáháním jsme opět začali tančit. Pro změnu jsme se vrhli na jiný jednoduchý tanec. Na večer vyrážíme do čajovny WU-WEJ za letňákem. Při pití čajíčků si zahrajeme několik deskových her a večer jsme zakončili mohutným a řádně zvukným koncertem na místní hudební nástroje. To bylo fakt něco bombastického. Po té, co nás z čajovny „vyhodili“ pro její zavírací dobu, si vyzvedáváme naše krámy z tělocvičny a jdeme do klubovny.

Neděle: ráno vyklidíme klubovnu a ..... Ne, tentokrát ještě nejedem dom, jak tomu obvykle bývá, ale opět se odebereme do gymplu si „zapařit“ a tak ještě prožít těch pár „úchvatných“ chvil v náručí partnera či partnerky.

Nakonec se to přece jen stalo – vyklidíme tělocvičnu a dáme si poslední páááááááááááááááááá.

A co dodat na závěr? Bylo to perfektní a dobře, že vás sem víc nedojelo, aspoň jste se nám nepletli při tančení do cesty!!!!!!!!!!!!!!

Racek

Literární

Vitajte čtenáři tohoto kousku Roverníčku zabývajícího se knížkami. Jako obvykle doporučuji k přečtení několik dílek, ale dnes ještě něco navrch. To něco navrch je malá bezvýznamná soutěž o malé, leč ne bezvýznamné ceny, které čekají na svého příštího majitele jenž se zúčastní naší malé bezvýznamné soutěže.

Takže. Pravidla jsou velmi prostá a jednoduchá a měli by je pochopit i ti nejzabedněnější roveři či rangers, kteří umí číst. Vždy bude položena jedna nebo více otázek, které se budou týkat některé z knih uvedených v daném čísle nebo dříve. Ten kdo zašle správnou odpověď na mou mailovou adresu kostagrufik@centrum.cz a bude vylosován naprosto nestrannou osobou, dostane již zmíněnou milou cenu.

Otázky tohoto prvního soutěžního čísla jsou:

1. Jak se jmenuje šaman z novely Egona Bondyho Šaman?
2. Kdo, nebo co je Packa v díle ... a bude hůř od Jana Pelce?

Vaše odpovědi očekávám do 15. června t.r. Jméno výherce bude zveřejněno v dalším čísle vámi milovaného Roverníčku.

Tibet, Tibet: historie ztracené země – Patrick French

Jedno z nejnovějších (vydáno v r. 2004) děl napsaných o Tibetské otázce se vyznačuje svou aktuálností. Vyvrací či zpochybňuje některé zažitě nepravdy a mýty kolující světem a často ukazuje i jejich příčiny a důsledky. Podle těchto dvou úvodních vět vám jistě již došlo, že se nejedná o román, ale o literaturu faktu. Nedejte se tím odradit a směle se do ní pusťte, neboť je zde celkem přehledně (až na výjimky) uvedena jak historie dávná i nedávná, tak i současný stav této autonomní oblasti Číny. Kniha je částečně psána také jako cestopis, protože autor Tibet několikrát procestoval jako nezávislý turista. Současně se zde objevují rozhovory s různými lidmi např. úředníky, duchovními nebo obyčejnými obyvateli, popisy krajiny, vzhledu měst a rozličných památek a v neposlední řadě rovněž životního stylu různých vrstev původního i současného obyvatelstva.

Ač se jedná o poměrně tlustou publikaci (cca 300 stran) stojí za to si ji přečíst, neboť tak komplexní a, řekl bych, vyvážené informace o Tibetu jen tak někde nenajdete. Vyvážené proto, že se snaží nalézt kořeny současného stavu a nesvaluje všechnu vinu jen na Čínu, ale ukazuje i vážné chyby, jichž se dopustily dřívější i současná exilová vláda a také vliv Británie a USA na jeho okupaci. Nakonec bych ještě chtěl uvést, že jde o knihu napsanou poutavým a čtivým stylem a doporučuji ji všem bez rozdílu, neboť jistě bude přínosem jak pro laiky tak i pro lidi do tohoto problému více či méně zasvěcených.

Patrick French (1966) – spisovatel, tibetolog, donedávna ředitel společnosti Free Tibet Campaign. Vystudoval literaturu a píše především o bývalých britských koloniích a Tibetu.

Úryvek:

Po návratu do Británie jsem odstoupil z funkce ředitele Free Tibet Campaign. Po všem tom, co jsem viděl a zažil v Tibetské autonomní oblasti a v tibetském pohraničí, jsem už nedokázal mít na celou záležitost vyhraněný, jednoznačný názor, nezbytný pro politické hnutí. Pochybuji, že svobodný Tibet má nějaký význam bez svobodné Číny. Jsou i jiné cesty, jak mohu Tibeťanům pomáhat, třeba podporou vzdělávacích programů, podnikatelských aktivit nebo zlepšení informovanosti. Především jsem dospěl k přesvědčení, že stávající přístup tibetofilské lobby nikam nevede, protože čínská vláda není ani v nejmenším přístupná tlakům veřejného mínění v zahraničí.

Šaman, Mníšek, Nový věk – Egon Bondy

Dnes výjimečně nebudu psát jen o jednom díle, ale o třech historických novelách či jak je nazval Martin Machovec: „Bondyho trojí podobenství o marnosti a naději“.

Šaman, ač se odehrává někdy v době kamenné, je úplně zřejmé podobenství reálného socialismu s jeho zdánlivě bezvýhodnou situací pro každého, kdo není s to se přizpůsobit. Objevuje se tu Tajná bezpečnost, narážky na undergroundovou hudbu, Velký náčelník, Velký šaman (jak podobné Orwellovu Velkému bratru) a jiné narážky na nedávnou dobu.

Rozeznat podobenství mníška je o něco složitější. Na několika stránkách sledujeme pout' irského mnicha zbídačenou Evropou na sklonku 9. století do Říma za papežem. Století, ve kterém se papežové a králové střídali jako na kolotoči a kdy celá evropská kultura byla před zánikem, je přirovnáno k období normalizace. V obou případech se kultura udržela jen díky malé hrstce lidí, jenž se nesmířili s celkovým úpadkem společnosti, ale snažili se dokázat, že ne vše je ztraceno a zapomenuto.

Poslední z novel, odehrávající se v 17. století, je o příchodu nového mesiáše a velkého stěhování národů za ním. O naději na lepší nový věk, o svobodě a rovnosti pro všechny. V tomto díle poznáme utopickou teorii komunismu s několika typickými marxistickými výrazy o „světě bez vykořisťování“ nebo o „osvobozené práci“. Kromě toho však můžeme poznat i období Pražského jara s jeho náhlým koncem, který je tu zobrazen jako zrada mesiáše a konvertování k islámu, výměnou za jeho život.

Co víc k tomu napsat, kdo to nečetl, nepochopí, proto čtěte. Není to dlouhé a místy i úsměvné – hlavně Šaman. O E. Bondym jsem už psal v Roverníčku na leden a únor, tak se nebudu opakovat a uvedu zrovna nějakou ukázkou.

Jednoho dne, kdy všichni lovci byli již týden pryč a s nimi i většina žen a povyrostlejších dětí, šaman, který se vyhříval na pařezu před stanem a usrkával poslední zbytky ostružinového vína, spatřil, jak do tábora vstupuje inspekce Tajné bezpečnosti.

Byli dva. (Šaman si trochu oddech, že to nebyla hned popravčí četa, ale vzápětí si uvědomil, že to na věci nic nemění, kdyby ho odsoudili, zavolali by si na popravu lovce, i kdyby byli kdovíjak daleko.)

On byl docela statný chlapík, který by s dýkou stačil na pět takových bačkor, jako byl šaman, ona pěkná a zřejmě velmi horlivá mladice, asi z nějaké potentátské famílie, která v životě nic nedělala. Šaman počítal, že na rozdíl od provázejícího ji zabijáka byla produktem nově zřízené Vysoké školy Tajné bezpečnosti, o jejíž existenci slyšel, ale ještě nikoho z ní neviděl. A tak bůhví proč dostal z ní ještě větší vítr než z jejího společníka.

Byli oděni tak, aby je hned každý poznal – do kůží omazaných černou barvou, s chlupy dovnitř, ještě byli opásáni žlutým střevem, za nímž měli zastrčené kostěné dýky.

... a bude hůř – Jan Pelc

Knížka naprosto nevhodná pro slušňáky, puritány, citlivky a měkoty, protože se jen hemží vulgarismy, sexem, násilím a chlastem. Dalo by se říct, že je trošku jednotvárná (alespoň na prvních 160 stránkách) a mnohé se tam, v různých formách a podáních, opakuje. Dílo má tři části (Děti rodičů, Děti ráje, Děti cest). První dvě jsou o Olinovi, kterého sere celý normalizační svět a všichni lidé (včetně jeho vlastní rodiny), jenž se v něm jako tupé stádo pohybují. Proto hledá jiný svět. Ten nachází v hospodě „U Boučků“, kde se scházejí kriminálníci, máničky a jiná spodina společnosti. Rychle zapadne do světa alkoholu, věčných honiček s policií, mejdanů, rvaček a následných pobytech na záchytkách, v blázinci a ve vazbě. Třetí část, ve které se autor opírá také o své vlastní zkušenosti, je o Olinově cestě do Jugoslávie, několika pokusech utéct na západ a životě emigrantů v tranzitních táborech v Rakousku a Itálii.

Jan Pelc (1957) – emigrant, žijící ve Francii, spisovatel. Kromě autobiografického ... a bude hůř napsal ještě volné pokračování ... a výstupy do údolí, situované do doby po pádu železné opony, kdy se Olin rozhodne vrátit do vlasti. Dalšími díly je soubor kratších próz ... a povídky a novela ... a to mi nemůžete udělat z období Slovenského národního povstání.

Ukázka z díla:

„Co, dědku? Nedělej, že chrápeš.“ Strčila do něj a dědek se svezl ze židle na zem. „Bože, on je mrtvej! Dělejte něco, on je mrtvej!“ Seběhli jsme se kolem dědka. Byl už jasně tuhej.

„Kurva, to je bordel. Musím volat pohřebáky, fízly a všechnu tuhle sebranku. To si teda dědek vybral dobu.“ Packa vstal a šel volat.

„Počkej,“ zařval za ním probuzenej Kachna. „Musíme ho hodit za dveře nebo do parku. Jestli se zjistí, že měl nějaký nakažlivý svinstvo, tak to tady zavřou a pár dní budou dezinfikovat. To já znám, to už se stalo v devětašedesátým v Korku.“

Představa zavření Boučků všechny vytočila. Zrodil se štáb na odstranění dědka. Milena vyšla na ulici, našla ji prázdnou, mávla. Dědka jsme čapli, přeběhli s ním do parku a tam ho uložili na lavičku. Tak a tady si můžou dezinfikovat, jak chtějí, třeba ať si ten park zavřou. Nálada v hospodě zhasla. Pili jsme pivo a čuměli na park. Asi za hodinu se ozvala siréna a za chvíli po ní přijel pohřebák.

„Tak čau dědku,“ zvedli jsme pùllitry a Packa si kopl pumprlíka.

Kosťa

Další číslo vyjde 1.7.2005, uzávěrka: 27.6.2005

www.tenzor.cz/rovernicek

rovernicek@tenzor.cz

© Pavel Tomášek (Set) 2005